

УДК 343.163(477)

В.В. СТЕЦЕНКО, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

РЕФОРМА ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ: ХРОНОЛОГІЯ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ЗМІН

Ключові слова: прокуратура, трансформація, реформа, міжнародні стандарти, функції, зобов'язання

Прийняття України 09.11.1995 року до країн-членів Ради Європи, з одночасною ратифікацією Верховною Радою України Європейської конвенції про захист прав та основних свобод людини та Протоколів до неї, стало підтвердженням міжнародного визнання України як демократичної, правової держави. На вимогу ст.3 Статуту Ради Європи (далі – РЄ) Україна взяла на себе зобов'язання, які відображені у Висновку Парламентської Асамблеї Ради Європи (далі – ПАРЕ) № 190 (1995). Відповідно до вказаного Висновку, а саме, до п.11.vi, вказувалась необхідність зміни ролі та функцій прокуратури України, особливо щодо здійснення загального контролю за додержанням законності та перетворенням цієї інституції у демократичну, професійну та самоврядну систему, що у своїй діяльності керується Конституцією, законами та провідним європейськими стандартами.

Питання щодо виконання Україною взятих на себе зобов'язань після прийняття до РЄ у 1995р. в аспекті реформування функцій прокуратури неодноразово були у полі зору науковців, а саме: О.М. Литвака, В.В. Сухоноса, Г.П. Середи, О.Р. Михайленка, В.Р. Мойсика, С.В. Подкопаєва та інших, які висвітлювали лише окремі періоди цього процесу, зміни які відбувалися та аналізували незначну частину правових актів. Тож хронологічний виклад цього процесу, який триває, поряд з комплексним аналізом вітчизняних та міжнародних правових актів, є досить актуальним. Тому мета статті полягає у послідовному та більш повному дослідженні процесу виконання

Україною зобов'язань після вступу до РЄ у 1995 році щодо реформування функцій прокуратури, у характеристиці змін, які відбулися та у аналізі правових джерел на основі яких відбувалися ці зміни.

Відповідно до прийнятої Резолюції № 1244 від 26.04.2001 року ПАРЕ «Про виконання обов'язків і зобов'язань, взятих Україною при вступі до Організації», було зроблено висновок, що найвищі органи української влади не змогли виконати обов'язки і зобов'язання України, як країни-члена РЄ, у тому числі не відбулося суттєвих та позитивних змін у питаннях трансформації ролі та функцій органів прокуратури [1]. Також в «Остаточному тексті резолюції ПАРЕ щодо дотримання обов'язків та зобов'язань Україною» від 27.09.2001 року у п.5 наголошувалося на необхідності повністю імплементувати реформу прокуратури, маючи на меті скасувати наглядові функції, які загрожують підризом незалежності доволі слабкої судової влади [2].

На виконання вказаної Резолюції 21.06.2001 року в Україні було запроваджено так звану «малу судову реформу», в рамках якої прийнято Закон «Про внесення змін до Закону України «Про прокуратуру» [3]. З його прийняттям у системі органів прокуратури почався процес реалізації на практиці якісних змін функціонування прокуратури, як того вимагала РЄ.

По-перше, у рамках проведення вказаної реформи, для приведення самого закону «Про прокуратуру» у відповідність до Конституції України та міжнародних стандартів, на ґрунті прийняття Верховною Радою України достатньої кількості законів, які регулюють діяльність державних органів щодо контролю за додержанням законів, потреба у прокурорському загальному нагляді повинна бути скасованою у зв'язку з розширенням можливостей особи самостійного звернення до суду для захисту прав та інтересів. По-друге, функція досудового слідства відповідно Конституції має бути передана від прокуратури іншим слідчим органам (наприклад, Національному

бюро розслідувань), оскільки функція слідства несумісна з функцією прокуратури щодо нагляду за цим слідством. Вказані зміни повинні були втілюватись на практиці із прийняттям якісно нового Закону України «Про прокуратуру», але у вказаний період дана подія не відбулася [3].

Потрібно акцентувати увагу на тому, що підтримуючи реформи в Україні ПАРЄ у Резолюції № 1346 від 29.09.2003 року щодо «Виконання обов'язків та зобов'язань Україною» констатувала просування реформ на багатьох напрямках, але поряд з цим Асамблея настійливо спонукала органи державної влади України, у тому числі й Генеральну прокуратуру, повністю здійснити реформування відповідно до принципів і стандартів РЄ та у тісній взаємодії з відповідними органами РЄ реалізовувати Спільний план дій у частині реформування української прокуратури [4].

20.01.2006 року Указом Президента України № 39/2006 затверджено «План заходів із виконання обов'язків і зобов'язань України, які випливають з її членства в РЄ» (далі – План заходів) [5], який було розроблено з метою забезпечення завершення виконання обов'язків і зобов'язань України перед РЄ. Зокрема, що стосується реформи органів прокуратури, а саме її функцій, то необхідно було підготувати за участю Генеральної прокуратури України, відповідно до висновків Венеціанської Комісії і Рекомендації ПАРЄ № 1604 (2003) [6], та подати в установленому порядку Кабінету Міністрів України законопроект про нову редакцію Закону України «Про прокуратуру» за яким прокуратура повинна перетворитися на демократичний інститут, функції якого відповідають принципам верховенства права.

Слід погодитися з Г. Середою, що аналіз документів різних європейських інституцій свідчить про сприйняття функцій прокуратури саме у площині кримінальної юстиції. Кримінальне переслідування, підтримання державного обвинувачення у суді, оскарження судових рішень – ці функції є спільними

для прокурорів багатьох країн. Функції ж проведення досудового слідства, керівництво слідством, нагляд за слідством, забезпечення прав учасників кримінального процесу, розгляд альтернатив кримінальному переслідуванню, нагляд за виконанням судових рішень обумовлені особливістю національної правової системи та історичного розвитку прокуратури [7]. В цьому аспекті слід звернути увагу на Рекомендацію ПАРЄ № 1604 (2003) 11 «Про роль служби публічних обвинувачів в демократичному суспільстві, заснованому на верховенстві права» від 27.05.2003 року, положення якої чітко орієнтували владу на зміну не властивих прокуратурі функцій, насамперед загального нагляду [6]. Більше того додатково зазначалося і про трансформацію інших повноважень прокуратури України, а саме: «...здійснення публічними обвинувачами різноманітних функцій, які не відносяться до сфери карного права» (п.6 v), «...повноваження і функції обвинувачів обмежувалися сферою обвинувачення у справах про кримінальні правопорушення, і вирішення загальних завдань із захисту інтересів держави через систему кримінальної юстиції, а для виконання будь-яких інших функцій були засновані окремі, належним чином розташовані та ефективні органи» (п.V c) [6].

Як влучно висловився І. Назаров, «насправді європейську спільноту турбує не наявність у прокуратури України функцій, не притаманних демократичним країнам, а ті повноваження, якими наділені органи прокуратури для реалізації своїх функцій, та випадки зловживання ними» [8].

28.04.2006 року Генеральна прокуратура України, в рамках виконання Плану заходів, звернулась до РЄ з проектом Закону України «Про внесення змін до Конституції України» у частині реформування функцій органів прокуратури. Серед змін, викладених у проекті Основного Закону, Венеціанська комісія позитивно відгукнулася щодо виключення п.5 із ст.121 Конституції України у частині нагледових повноважень прокурора. Крім того, на

думку Комісії, існуюча роль прокуратури щодо захисту прав і свобод людини і громадянина має бути покладена у майбутньому на інші органи або виконуватися особами самостійно, за допомогою адвокатів за їх власним вибором (ухвалено Комісією на її 68-у пленарному засіданні 13–14 жовтня 2006 р., Венеція) [9].

Спроби трансформації функцій прокуратури приймалися і створеною Коаліцією демократичних сил у Верховній Раді України п'ятого скликання (2006 р.). Учасники Коаліції зобов'язувалися скасувати функції загального нагляду прокуратури та функції попереднього розслідування кримінальних справ, які мали бути відділені від діяльності та повноважень прокуратури. Але вказані зобов'язання не були виконані [10].

Наступний крок у процесі трансформації функцій прокуратури був відображений у «Концепції реформування кримінальної юстиції України», затвердженій Указом Президента України 08.04.2008 року № 311/2008. Цей правовий акт містив перелік функцій прокуратури, а саме:

а) нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність та досудове розслідування;

б) кримінальне переслідування особи, в тому числі висунення обвинувачення, процесуальне керівництво досудовим розслідуванням та складання обвинувального акта;

в) нагляд за додержанням законів органами та установами, які виконують судові рішення у кримінальних справах, а також застосовують інші заходи примусового характеру, пов'язані з обмеженням особистої свободи громадян.

Функція досудового розслідування органами прокуратури може проводитись лише у виняткових випадках, спеціально визначених законом [11].

Необхідно звернути увагу на висновок Моніторингового комітету Парламентської асамблеї Ради Європи від 14.03.2008 року, пункти 56 та 57 якого повністю присвячені

питанням реформування правоохоронних органів, у тому числі й прокуратури. У них наголошується, що всі зміни законодавства та інституційні зміни правоохоронних органів мають відповідати стандартам Ради Європи, попереднім резолюціям ПАРЄ та висновкам Венеціанської комісії. Також цей звіт зазначає, що реформа прокуратури не тільки повинна відповідати принципам верховенства права та рекомендаціям ПАРЄ, а й має базуватися на трьох складових: а) внесення змін до Конституції; б) перегляд законодавчо визначеної системи прокуратури, тобто перегляд закону про прокуратуру; в) реформування кримінально-процесуального законодавства [12]. Вказані рекомендації європейської інституції були прийняті до уваги, але на практиці у повному обсязі реалізовані не були.

Досліджуючи у подальшому стан прокуратури в Україні у цілому та повільний хід реформування її функцій, зокрема, потрібно звернути увагу на те, що і прихильники європейської інтеграції України, і представники європейських міжнародних установ, продовжували наполягати на необхідності приведення функцій органів прокуратури у відповідність до європейських стандартів. Зокрема, у своїй Резолюції від 04.10.2010 року № 1755 (2010) «Функціонування демократичних інституцій в Україні» ухвалена у Страсбурзі (Французька Республіка) ПАРЄ висловила занепокоєність неналежним виконанням Україною взятих при вступі до РЄ зобов'язань та обов'язків, що випливають з членства, та мають значний вплив на запровадження низки далекосяжних та комплексних реформ, у тому числі і на трансформацію функцій органів прокуратури. У вказаному документі в черговий раз нагадується про необхідність внесення змін до Конституції України щодо позбавлення прокуратури функції загального нагляду та трансформувати цю інституцію на орган, який відповідає стандартам РЄ [13].

Новий етап реформування прокуратури стартував разом з прийняттям Указу Президента України від 12.01.2011 року «Про План

заходів із виконання обов'язків та зобов'язань України, що впливають із її членства в Раді Європи» і містив положення про те, що протягом року з дня прийняття нового КПК України за участі Генеральної прокуратури України повинен бути розроблений новий Закон України «Про прокуратуру» у новій редакції [14]. Також згідно з розпорядженням Президента України від 22.11.2011 року № 362/2011-рп «Про робочу групу з питань реформування прокуратури та адвокатури», та відповідно до його положень вказана робоча група повинна надати пропозиції щодо реформування прокуратури, зокрема приведення її функцій відповідно до загальноєвропейських міжнародних демократичних стандартів [15].

У 2012 році із прийняттям нового Кримінального процесуального кодексу України розпочався новий етап трансформації функцій органів прокуратури України [16]. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань удосконалення діяльності прокуратури» від 18.09.2012 року вніс зміни до 18 законодавчих актів України, зокрема, й до Закону «Про прокуратуру», якими вдосконалено положення чинного законодавства України щодо порядку реалізації прокуратурою наданих повноважень [17]. Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань удосконалення діяльності прокуратури» від 18.09.2012 р. частково скасували окремі повноваження функції загального нагляду. Змінено повноваження прокурора щодо нагляду за додержанням і застосуванням законів, представництва інтересів держави і громадянина у суді. Тож, вбачається, що у цілому питання щодо функції нагляду за додержанням і застосуванням законів, а також представництва інтересів громадян або держави в суді (тобто функції прокуратури поза кримінально-правовою сферою) і надалі залишилися предметом обговорення у контексті виконання зобов'язань України, взятих перед РЄ.

Необхідно звернути увагу, що в рамках підготовки до реалізації Угоди про Асоціацію

між Україною та Європейським Союзом у 2013 році, РЄ очікувала, що Україна здійснюватиме всеохоплюючий перегляд у тісних консультаціях з Радою Європи / Венеціанською Комісією закону про прокуратуру. На здійснення цього був прийнятий Указ Президента України про введення в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 12.03.2013 року № 127/2013 «Про невідкладні заходи щодо європейської інтеграції України», в якому у п.п.3 п.2 Міністерству юстиції України доручено забезпечити підготовку за участю допоміжних органів утворених Президентом України, до 01.10.2013 року з урахуванням європейських стандартів, законопроекту щодо реформування прокуратури та направлення їх до Європейської Комісії «За демократію через право» (Венеціанська Комісія) з метою одержання висновків та рекомендацій [18].

Після вказаних заходів експерти європейських інституцій констатували ряд позитивних змін щодо трансформації функцій прокуратури, а саме: прокуратура позбавляється функцій самостійного здійснення досудового розслідування (положення набирають чинності після створення Державного бюро розслідувань, але не пізніше 5-ти років з дня набрання КПК чинності). Також, суттєво змінено підходи до порядку проведення нагляду за додержанням і застосуванням законів органами, які проводять досудове слідство.

15.04.2013 року Україною від РЄ було отримано документ «Принципи щодо ролі інституціональної організації прокурорської служби та статусу прокурорів України», з урахуванням якого здійснено підготовку проекту нової редакції Закону України «Про прокуратуру», який 06.08.2013 року було передано на експертизу Венеціанської Комісії. В ньому передбачалося повне скасування функції загального нагляду прокуратурою та скорочення функції представництва в судах [19]. У підсумку на основі положень міжнародних документів у сфері прокурорської діяльності, рекомендацій Венеціанської Комісії та отриманих у 2013 ро-

ці від РЄ «Принципів щодо ролі інституціональної організації прокурорської служби та статусу прокурорів України» (Тематична директорія принципів до проекту закону про прокуратуру України), був розроблений проект Закону України «Про прокуратуру» [20].

Подальша активізація реформаційного процесу функціонування прокуратури України відбулася лише в другій половині 2014 року прийняттям оновленого Закону України «Про прокуратуру», в якому остаточно була виключена функція загального нагляду [21].

Актуальним залишається питання щодо трансформації функції нагляду за додержанням і застосуванням законів та функції попереднього слідства, що на часі регулюється конституційною нормою у п.9 розділу 15 Перехідних положень Конституцій України: «прокуратура продовжує виконувати відповідно до чинних законів функцію нагляду за додержанням і застосуванням законів та функцію попереднього слідства – до введення в дію законів, що регулюють діяльність державних органів щодо контролю за додержанням законів, та до сформування системи досудового слідства і введення в дію законів, що регулюють її функціонування» [22]. Отже, реформування функціональності слідчого апарату органів прокуратури залежить не лише від введення в дію нового Закону України «Про прокуратуру», але й від реального створення Державного бюро розслідувань. Так, у пункті 4 розділу XIII «Перехідних положень» Закону України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 року встановлено, що «до початку діяльності Державного бюро розслідувань, але не пізніше п'яти років після набрання чинності Кримінальним процесуальним кодексом України слідчі органи прокуратури здійснюють досудове розслідування у визначеному Кримінальним процесуальним кодексом України порядку». Існуюча вимога про створення цього слідчого органу до 20.11.2017 року відкриває перспективу для слідчих органів прокуратури ще понад два роки здійснювати слідчі повноваження.

Необхідно зазначити, що питання реформи органів прокуратури порушувалось і у Коаліційній угоді від 27.11.2014 року (Угода про Коаліцію депутатських фракцій «Європейська Україна»). Зокрема, йдеться про те, що започатковані демократичні процеси реформування прокуратури будуть продовжені шляхом забезпечення практичної реалізації нового Закону України «Про прокуратуру» (п.8, п.8.1 Коаліційної Угоди), а також виключення з Конституції України розділу VII «Прокуратура» та врегулювання статусу прокуратури окремою статтею у розділі VIII «Правосуддя», обмеживши її компетенцію лише сферою кримінальної юстиції (п.9.5). Було наголошено, що основою реформ стане реалізація Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. Також у цьому документі містилися загальні положення щодо посилення співробітництва у сфері юстиції, свободи та безпеки з метою забезпечення верховенства права та поваги до прав людини і основоположних свобод [23].

З огляду на неповноту реформування органів прокуратури та невідповідність їх функцій до європейських стандартів Указом Президента України від 20.05.2015 року № 276/2015 «Про Стратегію реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015–2020 роки» встановлено пріоритети реформування судової влади – системи судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів як на рівні конституційних змін, так і на рівні впровадження першочергових невідкладних заходів, які забезпечать необхідні позитивні зрушення у функціонуванні відповідних правових інститутів. Визначено, що основним завданням реформування органів прокуратури є подальша оптимізація повноважень прокуратури та обмеження сфери їх застосування відповідно до рекомендацій РЄ і як результат все ж приведення діяльності органів прокуратури до європейських стандартів [24].

Врахування українською владою вищезначених документів про встановлення між-

народних стандартів функціонування прокуратури у сфері кримінальної юстиції, та поза її межами, а також низку консультативних звітів та коментарів Венеціанської Комісії та інших європейських органів, якісно позначилося на просуванні реформування як прокуратури у цілому, так і трансформації її функцій зокрема, та стало результатом прийняття у 2014 році прогресивного Закону України «Про прокуратуру» який вступив у дію у 2015 році [21].

Необхідно зазначити, що в Україні активно продовжується процес впровадження європейських стандартів щодо трансформації функцій прокуратури, але імплементаційні процеси ще далекі від свого завершення. Вимога ПАРЄ (ст.7 № 1604) про відокремленість державних органів від поліції, що означає зняття функцій досудового розслідування з органів прокуратури до кінця не виконана. На вирішення цього питання було скасовано лише посади слідчих у прокуратурах районного рівня, та у Кримінальному процесуальному кодексі України 2012 року прокуратура не зазначається як орган досудового слідства. Також введено інститут процесуального керівництва слідством [25]. Виконання ж прокуратурою функції досудового слідства буде тривати до створення Державного бюро розслідувань [16].

Подальші зміни у функціонуванні органів прокуратури були запропоновані через зняття функції нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, що впливає з проекту Закону України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» [26]. У п.16 цього законопроекту, виконання цієї функції передбачено регулярними пенітенціарними інспекціями, що мають запровадитися у майбутньому, що у підсумку дасть можливість більше зосередитися на виконанні інших функцій прокуратури. Логічним вбачається і те, що за вказаним

законопроектом контроль за виконанням судового рішення покладається на суд, так як тільки суд є найбільше зацікавленим органом у виконанні винесеного ним рішення.

Підводячи підсумки, необхідно зазначити, що у сучасних умовах гостро стоїть питання щодо завершення реформування органів прокуратури з метою найшвидшого приведення її функцій до міжнародних стандартів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Резолюція Парлам. Асамблеї Ради Європи «Виконання обов'язків і зобов'язань, взятих Україною при вступі до Організації»: від 26.04.2001 р., № 1244 (2001) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_603.
2. Остаточний текст резолюції ПАРЄ щодо дотримання обов'язків та зобов'язань Україною: від 27.09.2001 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_156.
3. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про прокуратуру»: від 12.07.2001 р., № 2663–III // Офіційний вісник України. – 2001. – № 29. – Ст. 1295.
4. Резолюція Парлам. Асамблеї Ради Європи «Виконання обов'язків та зобов'язань Україною»: від 29.09.2003 р., № 1346 (2003) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_608.
5. Указ Президента України «План заходів із виконання обов'язків і зобов'язань України, які випливають з її членства в Раді Європи»: від 20.01.2006 р., № 39/2006 // Офіційний вісник України. – 2006. – № 4. – Ст. 143.
6. Рекомендація Парлам. Асамблеї Ради Європи «Про роль служби публічних обвинувачів в демократичному суспільстві, заснованому на верховенстві права»: від 27.05.2003 р., № 1604 (2003) 11 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pravo.org.ua/files/_com_split_1.pdf.
7. Серета Г. Міжнародні стандарти участі прокурора в кримінальному судочинстві /

Г. Серета // Вісник прокуратури. – 2009. – № 3. – С. 11–17.

8. Назаров І. Прокуратура України на шляху до європейських стандартів / І. Назаров // Право України. – 2007. – № 2. – С. 85–88.

9. Висновок на проект Закону України про внесення змін до Конституції стосовно прокуратури Європейської Комісії «За демократію через право» (Венеціанської комісії) / ухвалено Європ. Ком. «За демократію через право» (Венец. ком.) на 68-му пленар. засід. (Венеція, 13–14 жовт. 2006 р.) // Вісник прокуратури. – 2007. – № 2. – С. 110–118.

10. Угода про створення у Верховній Раді України п'ятого скликання Коаліції демократичних сил : від 22.06.2006 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/n0002001-06>.

11. Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 15 лютого 2008 року «Про хід реформування системи кримінальної юстиції та правоохоронних органів» : від 08.04. 2008 р., № 311/2008 // Офіційний вісник України. – 2008. – № 27. – Ст. 838.

12. Мойсик В. Р. До питання про реформування української прокуратури / Мойсик В. Р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pro-zakon.com/node/373>.

13. Резолюція Парлам. Асамблеї Ради Європи «Функціонування демократичних інституцій в Україні» / ухвалена у Страсбурзі (Французька Республіка) : від 04.10.2010 р., № 1755 (2010) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_a19.

14. Указ Президента України «Про План заходів із виконання обов'язків та зобов'язань України, що випливають із її членства в Раді Європи» : від 12.01.2011 р., № 24/2011 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 4. – Т. 2. – Ст. 197.

15. Розпорядження Президента України «Про робочу групу з питань реформування прокуратури та адвокатури» : від 22.11.2011 р., № 362/2011-рп [Електронний ресурс]. –

Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/362/2011-рп>.

16. Кримінальний процесуальний кодекс України : від 13.04.2012 р., № 4651а-17 : станом на 5 трав. 2015 р. : відповідає офіц. тексту. – Харків : Право, 2015. – 365 с.

17. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань удосконалення діяльності прокуратури» : від 18.09.2012 р., № 5288–VI // Офіційний вісник України. – 2012. – № 73. – Ст. 2934.

18. Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 12 березня 2013 року «Про невідкладні заходи щодо європейської інтеграції України» : від 12.03.2013 р., № 127/2013 // Офіційний вісник України. – 2013. – № 21. – Ст. 699.

19. Інформація «Про імплементацію у 2013 році Порядку денного асоціації України – ЄС» : станом на 20.08.2013 р. / Укр. частина Ком. на рівні ст. посад. осіб з імплементації Порядку денного асоц. Україна–ЄС. – Київ, 2013. – 88 с.

20. Подкопаєв С.В. Основні положення міжнародних документів про роль прокуратури поза кримінальною сферою / С. Подкопаєв // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2014. – № 5. – С. 135–140.

21. Закон України «Про прокуратуру» : від 14.10.2014 р., № 1697–VII // Офіційний вісник України. – 2014. – № 87. – Ст. 2471.

22. Конституція України : станом на 16 лют. 2015 р. : відповідає офіц. тексту. – Харків : Право, 2015. – 68 с.

23. Угода про Коаліцію депутатських фракцій «Європейська Україна» : від 27.11.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/n0001001-15>.

24. Указ Президента України «Про Стратегію реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015–2020 роки» : від 20.05.2015 р., № 276/2015 // Офіційний вісник України. – 2015. – № 41. – Ст. 1267.

25. Наказ Генерального прокурора України «Про організацію діяльності прокурорів у

кримінальному провадженні» : від 19.12.2012 р., № 4гн [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/gl.html?_m=publications&_t=rec&id=94102.

Конституції України (щодо правосуддя)» : від 25.11.2015 р., № 3524 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=57209.

26. Проект Закону «Про внесення змін до

Стеценко В. В. Реформа прокуратури України: хронологія функціональних змін / В. В. Стеценко // Форум права. – 2016. – № 1. – С. 233–240 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2016_1_38.pdf

Розглянуто проблеми реформування органів прокуратури України у контексті її зобов'язань перед Радою Європи. Проаналізовано низку вітчизняних та міжнародних правових актів щодо впровадження міжнародних стандартів у діяльність прокуратури у сфері кримінальної юстиції та поза її межами та показано хронологію змін у функціонуванні органів цієї інституції.

***

Стеценко В.В. Реформа прокуратуры Украины: хронология функциональных изменений

Рассмотрены проблемы реформирования органов прокуратуры Украины в контексте ее обязательств перед Советом Европы. Проанализировано целый ряд отечественных и международных правовых актов по поводу внедрения международных стандартов в деятельности прокуратуры в сфере уголовной юстиции и за ее пределами и показано хронологию изменений в функционировании органов этого института.

***

Stetsenko V.V. Reform of the Prosecutor's Office of Ukraine: Chronology of Functional Changes

The problems of reformation of organs of office of public prosecutor of Ukraine are considered in the context of its obligations before Advice of Europe. It analyzed a number of domestic and international legal acts on the implementation of international standards in the prosecution of activities in the field of criminal justice and abroad and shows the chronology of changes in the functioning of the organs of this institution.

Форум права